□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Mu’cem-ül-udebâ, cild-2, sh. 231, 232

2) Tabakât-üş-Şâfiiyye (Sübkî) cild-6, sh. 14

3) Bugyet-ül-vuât cild-1, sh. 297

4) El-bidâye ven-nihâye cild-12, sh. 236

5) El-Muntazam cild-10, sh. 178, 179

6) Keşf-üz-zünûn. sh. 291, 300

AHMED BİN BAHTİYÂR EL-VÂSITÎ

Fıkıh âlimi. Lügat, nahiv, edebiyat ve târih ilimlerinde de söz sahibi idi. İsmi, Ahmed bin Bahtiyâr bin Ali bin Muhammed olup, künyesi Ebü’l-Abbâs’dır. Aslen Vâsıtlı olup, 476 (m. 1083)’de doğdu. Fıkıh ilminde çok çalışıp, faziletli bir âlim oldu. Bağdad’a gidip, orada hadîs-i şerîf öğrenmekle meşgûl oldu. Öğrendiği ilimler ile ilgili eserler yazan Ahmed bin Bahtiyar, 552 (m. 1157) senesinde Bağdad’da vefât etti.

Ebü’l-Kâsım bin Beyân, Ebû Ali bin Beyân ve daha birçok âlimden ilim öğrenmiş ve hadîs-i şerîf dinlemiştir.

Bir müddet Vâsıt ve Kûfe kadılığı da yapan Ahmed bin Bahtiyâr, Ebü’l-Feth el-Mendebânî’nin babasıdır. Bu zât da babası gibi âlimdir.

Onun hakkında, Ebü’l-Ferec bin el-Cevzî; “O, bizimle beraber Ali bin Fadl bin Nasır’dan ilim öğrenip ve hadîs-i şerîf işitmişti” demektedir.

Daha çok resmî vesîkaların kayıtlarını yapardı. Nazari ilimlere dâir çalışmalar yapan Ahmed bin Bahtiyâr, “Kitâb-ül-kudât” ve “Kitâbü târih-il-Betâih” adında iki eser yazmıştır.